III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 7 september 2021

om ett förslag om ändring av direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och förordning (EU) nr 537/2014 vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (CON/2021/27)

(2021/C 446/02)

Inledning och rättslig grund

Den 29 juni 2021 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europaparlamentet om ett yttrande över ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och förordning (EU) nr 537/2014 vad gäller företagens hållbarhetsrapportering ([1]) (nedan kallat *direktivförslaget*).

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eftersom direktivförslaget innehåller bestämmelser som berör ECB:s behörighetsområden, särskilt att genomföra unionens monetära politik i enlighet med artikel 127.2 och 282.1 i fördraget, tillsynen över kreditinstitut som ECB tilldelas enligt artikel 127.6 i fördraget samt medverkan till att de behöriga myndigheterna smidigt kan genomföra sin politik när det gäller det finansiella systemets stabilitet som avses i artikel 127.5 i fördraget. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

1. Allmänna kommentarer

1.1 ECB välkomnar direktivförslagets mål att förbättra omfattningen, kvaliteten och tillgängligheten av hållbarhetsrelaterad information, som en del av Europeiska kommissionens agenda för hållbar finansiering ([2]) och i linje med målen för den europeiska gröna given ([3]). ECB välkomnar vidare den tidsplan som anges i direktivförslaget, särskilt antagandet av den första uppsättningen standarder för hållbarhetsrapportering senast i oktober 2022.

1.2 EU:s nuvarande system för offentliggörande av information om hållbarhet säkerställer inte tillräcklig, konsekvent och jämförbar information för den privata sektorn eller offentliga myndigheter. Berörda parter kan inte bedöma företagens inverkan på hållbarheten och i synnerhet på klimatförändringar. Bättre information om framåtblickande indikatorer skulle inte bara göra det möjligt för berörda parter att övervaka företagens framsteg när det gäller att anpassa sina affärsmodeller och sin verksamhet till utvecklingsbanor som är förenliga med en koldioxidsnål ekonomi, och senare en ekonomi utan koldioxidutsläpp, i enlighet med den europeiska gröna given, utan också bidra till att bedöma de risker för företagen som utgår från potentiella omvärderingar av deras tillgångar om utvecklingsbanorna inte följs. I detta sammanhang stöder och kompletterar direktivförslaget den information som företagen måste offentliggöra enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 ([4]) (nedan kallad *taxonomiförordningen*) och för EU:s ekonomi närmare målen för den europeiska gröna given.

([1]) COM(2021) 189 final.
([2]) Se *Översikt över hållbar finansiering*, finns på kommissionens webbplats www.ec.europa.eu.
([3]) Den 11 december 2019 offentliggjorde kommissionen sitt meddelande om den europeiska gröna given, se COM(2019) 640 final.
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

1.3 De standarder för hållbarhetsredovisning som för närvarande råder på finansmarknaderna är otillräckliga för att säkerställa att hållbarhetsrelaterade finansiella risker beskrivs korrekt och är fullt prissatta av alla marknadsaktörer. Hållbarhetsinformationens begränsade kvalitet och kvantitet begränsar den information som finns tillgänglig för investerare och finansmarknadsaktörer. Den minskar insynen, ökar informationsasymmetrin, skadar jämförbarheten och hindrar rent allmänt utvecklingen av hållbar finansiering och välgrundade investeringsbeslut. Såsom också anges i skälen till direktivförslaget kan flera investeringsbeslut som inte tar tillräcklig hänsyn till hållbarhetsrelaterade risker leda till aggregerade och förstärkta effekter som kan skapa systemrisker som hotar den finansiella stabiliteten ([5]). De bristfälliga standarderna när det gäller företagens redovisning av hållbarhet hindrar dessutom tillsynsmyndigheter, myndigheter för finansiell stabilitet och centralbanker från att på lämpligt sätt bedöma exponeringen mot hållbarhet och, i synnerhet, klimatrelaterade risker för företag samt kredit- och finansinstitut som använder informationen från företagen för att fatta finansieringsbeslut. ECB anser därför att direktivförslaget är ett nödvändigt steg för att komma till rätta med den data som saknas och som för närvarande hindrar utvecklingen av lämpliga ramar för hållbarhet, riskbedömning och ramverk för finanssektorn ([6]).

1.4 ECB anser att direktivförslaget är ett viktigt steg mot fullbordandet av kapitalmarknadsunionen och särskilt utvecklingen av integrerade, stora och mogna gröna kapitalmarknader i EU som överskrider nationella gränser ([7]). En grön kapitalmarknadsunion skulle ytterligare stärka EU:s roll på de gröna kapitalmarknaderna världen över ([8]) och därmed stärka eurons roll som global valuta. Genom att skapa gemensamma standarder och infrastruktur för gröna kapitalmarknader i EU skulle den därmed kunna fungera som en katalysator för EU:s kapitalmarknadsintegration på ett övergripande sätt ([9]). I synnerhet är standardiserade och robusta regler om offentliggörande (av hållbarhetsaspekter) en förutsättning för att säkerställa att investerare har korrekta och jämförbara uppgifter som underlag för sina investeringsbeslut, och är därför av avgörande betydelse för att underlätta att kapital allokeras till de mest attraktiva projekten i hela EU, i linje med målen för den inre marknaden. Den förbättrade kapitalallokeringen kan bidra till att den privata gränsöverskridande riskdelningen förbättras och EU:s ekonomiska motståndskraft ökar ([10]). I detta avseende välkomnar ECB också det faktum att direktivförslaget anser att den hållbarhetsinformation som företagen publicerar bör inkluderas i en framtida gemensam europeisk åtkomstpunkt ([11]). Genom att integrera hållbarhetsredovisningen med finansiella data skulle man skapa en enda åtkomstpunkt för all viktig information om ett företag, inklusive dess gröna aspekter, vilket skulle gynna inte bara investerare utan alla privata och offentliga aktörer som är intresserade av finansiell rapportering och hållbarhetsrapportering.

1.5 ECB stöder de föreslagna kraven på att stora EU-företag och företag som är noterade på reglerade marknader inom EU, inklusive kreditinstitut, ska offentliggöra en rad hållbarhetsmål och vilka framstegen som görs för att uppnå dessa. Den anseenderisk som företag som inte uppfyller sina åtaganden att anpassa sig till Parisavtalet utsätts för kommer att bidra till att främja marknadsdisciplin och utgöra ett viktigt bidrag till kreditinstitutens riskhanterings- och anpassningsstrategier.

1.6 För att förbättra transparensen och främja en god tillsyn, särskilt av klimat- och miljörelaterade risker anser ECB också att finansinstituten, såsom föreslås i kommissionens nya strategi för hållbar finansiering ([12]), bör offentliggöra sina planer för en hållbar omställning och utfasning av fossila bränslen, inbegripet mellanliggande och långsiktiga mål samt information om hur de planerar att minska sin miljöpåverkan. Detta kan vara ett kraftfullt verktyg för att styra det finansiella systemet mot tydliga delmål för att uppnå överensstämmelse med målet att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5°C i linje med Parisavtalet. De behöriga myndigheterna bör erhålla verktyg för att övervaka och reagera på de risker som uppstår till följd av att kreditinstitutens portföljer inte överensstämmer med övergångsmålen.

([5]) Se skäl 12. Se även *Climate-related risks to financial stability* i ECB:s *Financial Stability Review*, maj 2021, finns på ECB:s webbplatswww.ecb.europa.eu.

([6]) Se s. 24 och följande i Eurosystemets svar på EU-kommissionens offentliga samråd om den förnyade strategin för hållbar finansiering och översynen av direktivet om icke-finansiell rapportering, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([7]) Se Christine Lagardes tal *Towards a green capital markets union for Europe*, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([8]) Exempelvis har omkring 60 procent av alla gröna prioriterade icke säkerställda obligationer som emitterats globalt under 2020 emitterats i EU. Miljöinvesteringar, sociala investeringar och företagsstyrningsinvesteringar är också koncentrerade till Europa, över hälften av obligationsfonderna har sin hemvist i euroområdet. År 2020 var dessutom omkring hälften av alla gröna obligationer som emitterades globalt i euro.

([9]) Se Christine Lagardes tal *Towards a green capital markets union for Europe* och *Financing a green and digital recovery* finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([10]) Marknaden för gröna obligationer uppvisar redan nästan dubbelt så många gränsöverskridande innehav som övriga europeiska obligationsmarknader. Detta tyder på att en ytterligare utveckling av marknaderna för gröna obligationer skulle fördjupa EU:s finansiella integration. Se kapitel 5 i ECB:s *Financial Stability Review*, november 2020, som finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([11]) Se skäl 48 i direktivförslaget.

([12]) Se meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén av den 6 juli 2021 - Strategi för att finansiera omställningen till en hållbar ekonomi, COM(2021) 390 final.

2. **Det föreslagna direktivets betydelse för ECB:s och Eurosystemets mål och uppgifter**

2.1 Hållbarhetsrelaterade frågor, särskilt klimatförändringar, kan påverka det sätt på vilket centralbankerna fullgör sina mandat, i enlighet med vad som beskrivs nedan ([13]). Som en del av sina tillsynsuppgifter och sitt bidrag till den finansiella stabiliteten stöder ECB unionens politiska insatser för att förbättra identifieringen och hanteringen av finansiella risker i samband med hållbarhet, i syfte att minska riskerna hos kreditinstituten och främja det finansiella systemets stabilitet. I detta sammanhang kommer tillräckligt omfattande och detaljerad information om miljörisker också att underlätta marknadernas prissättning av de relaterade riskerna i linje med principen om en öppen marknadsekonomi ([14]). Sådan informationspraxis skulle också förbättra Eurosystemets möjlighet att övervaka och bedöma klimatförändringarnas inverkan på den penningpolitiska transmissionen.

2.2 *Betydelsen för penningpolitiken*

2.2.1 Klimatförändringar och omställningen mot en mer hållbar ekonomi påverkar utsikterna för prisstabilitet, som är ECB:s huvudmål, genom att påverka makroekonomiska indikatorer såsom inflation, produktion, sysselsättning, räntor, investeringar och produktivitet, finansiell stabilitet samt på den penningpolitiska transmissionen ([15]). Fysiska risker och övergångsrisker som utgår från klimatförändringar kan bl.a. påverka företagens värderingar och kreditvärdighet med dominoeffekter för kreditinstitut och det finansiella systemet ([16]). Även om metoder för att bedöma omfattningen av klimatrelaterade risker för bankerna och den finansiella stabiliteten fortfarande håller på att utformas, tyder tillgängliga skattningar på att effekterna av dessa risker sannolikt kommer att vara betydande ([17]). Detta skulle i sin tur kunna påverka den penningpolitiska transmissionen, t.ex. genom strandade tillgångar och plötsliga omvärderingar av klimatrelaterade finansiella risker. När det gäller banksektorn kan säkerheternas värde minska och kreditförluster kan uppstå, vilket skulle kunna försämra kreditinstitutens och andra finansiella mellanhänders kapital- och likviditetsställning och på så sätt försvaga deras förmåga finansiera den reala ekonomin. Nätverket av centralbanker och tillsynsmyndigheter för miljöanpassning av det finansiella systemet (NGFS) rekommenderar därför att centralbanker bör granska de eventuella effekter som klimatförändringar kan få för ekonomin. NGFS hävdar att dessa effekter kan vara relevanta för penningpolitiken även om de endast skulle bli verklighet bortom penningpolitikens normala medellånga tidsperspektiv ([18]).

2.2.2 Dessutom måste Eurosystemet, när det strävar efter prisstabilitet, säkerställa ett adekvat riskskydd i sin balansräkning genom sitt ramverk för riskkontroll. Eurosystemet måste därför identifiera, övervaka och minska de risker som är förknippade med motparterna, de säkerheter som det godtar i sina refinansieringstransaktioner och sina innehav av tillgångar som härrör från direkta köp och försäljningar, även i de portföljer som inte innehas i penningpolitiskt syfte.

2.2.3 I detta avseende skulle bättre metoder för företagens offentliggörande av hållbarhetsrelaterade frågor avsevärt förbättra Eurosystemets möjligheter att övervaka och bedöma klimatförändringarnas inverkan på den penningpolitiska transmissionen, ta itu med de klimatrelaterade finansiella riskerna som redan finns i dess balansräkning och säkerställa ett adekvat riskskydd i Eurosystemets balansräkning.

2.2.4 Såsom tillkännagavs i handlingsplanen om att integrera klimatförändringar i sin penningpolitiska strategi ([19]), kommer Eurosystemet att införa rapporteringskrav för tillgångar i den privata sektorn som ett nytt godtagbarhetskrav eller som bas för en differentierad behandling för säkerheter och tillgångsköp. Sådana krav kommer att ta hänsyn till EU:s politik och initiativ, inklusive det föreslagna direktivet, och kommer därmed att främja en konsekvent praxis för att offentliggöra information på marknaden.

([13]) Se punkt 2.4 i yttrande CON/2021/12. Alla ECB:s yttranden finns i EUR-Lex.

([14]) Se s. 2 i Eurosystemets svar som återges i fotnot 6.

([15]) Se pressmeddelandet *ECB presenterar handlingsplan om att integrera klimatförändringar i sin penningpolitiska strategi*, 8 juli 2021, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([16]) Se *Climate-related risks to financial stability* i ECB:s *Financial Stability Review*, maj 2021, finns på ECB:s webbplatswww.ecb.europa.eu.

([17]) Se punkt 2.4 i yttrande CON/2021/12, punkt 2.2 i yttrande CON/2021/22, Isabel Schnabel, *Never waste a crisis: COVID-19, climate change and monetary policy*, konferens om *Sustainable Crisis Responses in Europe*, INSPIRE Research Network, 17 juli 2020, finns på ECB:s webbplatswww.ecb.europa.eu.

([18]) Se punkt 2.4 i yttrande CON/2021/12 *Climate Change and Monetary Policy: Initial Takeaways*, juni 2020, finns på *Network of Central Banks and Supervisors for Greening the Financial System* webbplats www.ngfs.net, s. 3.

([19]) Se pressmeddelandet *ECB presenterar handlingsplan om att integrera klimatförändringar i sin penningpolitiska strategi*, 8 juli 2021, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

2.3 *Betydelse för den finansiella stabiliteten*

2.3.1 Direktivförslagets mål att säkerställa tillförlitlig, konsekvent och jämförbar information om olika företags exponeringar mot risker som utgår från klimatförändringar är en förutsättning för en korrekt bedömning av de finansiella riskerna som utgår från klimatförändringar ([20]). Bättre hållbarhetsrelaterad information som bygger på enhetliga rapporteringsstandarder och som lämnas i maskinläsbar form skulle avsevärt förbättra ECB:s förmåga att övervaka och hantera klimatförändringarnas inverkan på den finansiella stabiliteten.

2.4 *Betydelse för tillsynen över kreditinstitut*

2.4.1 Betydande institut som står under direkt tillsyn av ECB förväntas offentliggöra upplysningar om klimatrelaterade risker som är väsentliga ([21]). De förväntas särskilt redovisa växthusgasutsläppen för hela gruppen, inklusive utsläpp i efterföljande led, samt centrala resultatindikatorer och centrala riskindikatorer som de använder för att fastställa strategier och hantera risker ([22]). Dessutom har ECB åtagit sig att ta fram nya indikatorer som hjälper till att bedöma kreditinstitutens koldioxidavtryck ([23]).

2.4.2 I enlighet med kraven i artikel 449a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([24]) (nedan kallad *kapitalkravsförordningen*) offentliggjorde Europeiska bankmyndigheten (EBA) i mars 2021 förslag till tekniska genomförandestandarder ([25]) som föreslår jämförbar kvantitativ information om den klimatrelaterade omställningen och fysiska risker för vissa kreditinstitut, inbegripet information om exponeringar mot koldioxidrelaterade tillgångar och tillgångar som är föremål för kroniska och akuta klimatförändrande händelser.

2.4.3 Därför är tillförlitliga och jämförbara klimat- och miljörelaterade uppgifter från företagen avgörande för att finansinstitut, inklusive kreditinstitut, ska kunna beräkna och därefter offentliggöra klimat- och miljömått, inbegripet information som är relevant för tillsynsramverket. Förslaget om att utvidga det nuvarande tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU ([26]) (nedan kallat *direktivet om icke-finansiell rapportering* eller *NFRD*) till att omfatta alla stora företag kommer att stödja institutens ansträngningar att samla in relevanta uppgifter. De mer detaljerade kraven i direktivförslaget och den föreslagna digitaliseringen av de begärda uppgifterna kommer att underlätta insamlingen av dem på ett konsekvent sätt.

2.5 *Betydelse för insamlingen av statistiska uppgifter*

2.5.1 Av artikel 5 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken framgår att ECB, med de nationella centralbankernas hjälp, får samla in de statistiska uppgifter som behövs för att utföra Europeiska centralbankssystemets (ECBS) uppgifter och att bidra till harmoniseringen av regler och praxis för insamling, sammanställning och distribution av statistik inom dess behörighetsområde. För att kunna utföra sina uppgifter och sin verksamhet förlitar sig ECB så långt som möjligt på befintliga uppgifter för att begränsa rapporteringsbördan för uppgiftslämnarna. Som redan nämnts är tillgången till hållbarhetsrelaterad information av hög kvalitet på en detaljerad och aggregerad nivå en förutsättning för välgrundade beslut i samband med genomförandet av penningpolitiken, tillsynen över kreditinstitut samt för att de behöriga myndigheterna smidigt ska kunna genomföra sin politik när det gäller det finansiella systemets stabilitet. I detta sammanhang skulle utvecklingen av standarder för hållbarhetsrapportering som specificerar vilken information som företagen ska lämna om hållbarhetsfaktorer också göra det möjligt för ECB att bättre fullgöra sina uppgifter genom att sammanställa statistiska indikatorer för hållbar finansiering ([27]). Detta skulle i sin tur kunna göra det möjligt för ECB att förbättra sin egen insamling av statistiska uppgifter för att återspegla och fokusera på miljöfaktorer viktiga för hållbarheten.

([20]) Se ECB/ESRB:s projektgrupp för modeller avseende klimatrisker, *Climate-related risk and financial stability*, juli 2021, s. 9, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([21]) Se ECB:s banktillsyn, *Guide on climate-related and environmental risks*, maj 2020, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([22]) Se ECB:s banktillsyn, *Guide on climate-related and environmental risks*, maj 2020, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([23]) Se pressmeddelandet *ECB presenterar handlingsplan om att integrera klimatförändringar i sin penningpolitiska strategi*, 8 juli 2021, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([24]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

([25]) Se *Implementing Technical Standards (ITS) on prudential disclosures on ESG risks in accordance with Article 449a CRR*, finns på EBA:s webbplats www.eba.europa.eu.

([26]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy (EUT L 330, 15.11.2014, s. 1).

([27]) Se pressmeddelandet *ECB presenterar handlingsplan om att integrera klimatförändringar i sin penningpolitiska strategi*, 8 juli 2021, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu, där det bekräftas att ECB kommer att ta fram indikatorer för gröna finansiella instrument, finansinstitutens exponering mot klimatrelaterade fysiska risker genom sina portföljer samt finansinstitutens koldioxidavtryck.

2.5.2 Mot denna bakgrund välkomnar ECB att företagen enligt direktivförslaget kommer att utarbeta sin hållbarhetsrapportering i ett enda elektroniskt rapporteringsformat (XHTML) ([28]). Den mängd data som kommer att tas fram vid genomförandet av direktivförslaget bör uppfylla målen för EU:s strategi för data och i strategin för digital finansiering i EU ([29]), särskilt för att skapa en inre marknad där data kan flöda fritt inom EU och mellan sektorer för att utnyttja potentialen hos de nya uppgifterna i allmänhetens intresse och främja datadriven finansiering. Att uppnå dessa mål skulle hjälpa statistikerna att förbättra synligheten, aktualiteten och djupet på sina uppgifter och sin metadata.

2.5.3 I detta syfte stöder ECB starkt de rapporterande enheterna tillämpar internationellt överenskomna standarder, såsom den globala identifieringskod för juridiska personer som rekommenderats av Europeiska systemrisknämnden 2020 ([30]), eller andra överenskomna standarder som unika identifierare för att uppfylla rapporteringskraven. ECB anser att användningen av dessa identifierare, om möjligt i de rapporteringsstandarder som ska tas fram, kommer att förbättra tillförlitligheten hos de statistiska uppgifterna och deras omfattning genom att det blir möjligt att sammankoppla företagens hållbarhetsuppgifter med andra källor till statistisk information som samlas in av ECBS (t.ex. enskilda balansräkningsuppgifter och/eller uppgifter från AnaCredit om enskilda banklån), för att på så sätt underlätta det analytiska arbetet och stödja beslutsfattandet.

2.6 *Portföljer som inte innehas i penningpolitiska syften*

2.6.1 Tillförlitliga uppgifter om hållbarhetsfrågor kommer också att vara viktiga för hållbara investeringar via portföljer som inte innehas i penningpolitiska syften. Eurosystemet har nyligen enats om en gemensam policy för klimatrelaterade hållbara och ansvarsfulla investeringar i portföljer som inte innehas i penningpolitiska syften, med målet att tillhandahålla klimatrelaterad information för dessa typer av portföljer inom två år ([31]).

3. **Direktivförslagets betydelse för centralbanker**

3.1 Enligt direktivförslaget får medlemsstaterna välja att inte tillämpa skyldigheten att offentliggöra hållbarhetsrelaterade uppgifter för vissa företag som är undantagna från tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([32]) (nedan kallat *kapitalkravsdirektivet*), inbegripet centralbanker ([33]). Eftersom vissa centralbanker kan klassificeras som företag enligt redovisningsdirektivet ([34]) och därför i princip skulle omfattas av direktivförslagets tillämpningsområde, välkomnar ECB möjligheten att de berörda medlemsstaterna får undanta centralbanker från tillämpningsområdet.

3.2 Även om ECB inte omfattas av direktivförslagets tillämpningsområde skulle dess egna offentliggöranden kunna förbättras av de gemensamma rapporteringsstandarderna enligt direktivförslaget i den mån de kan anpassas till ECB:s specifika syften. ECB har till exempel redan under 2021 inlett arbetet med att utvidga sitt eget befintliga ramverk för miljörapportering till att omfatta ekonomiska, styrningsfrågor och sociala frågor, med beaktande av kraven i direktivet om icke-finansiell rapportering ([35]). ECB har målsättningen att börja publicera hållbarhetsaspekter 2022 avseende ECB:s verksamhet under 2021 ([36]).

([28]) Se skäl 48 och artikel 1.4 i direktivförslaget, som inför en ny artikel 19d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19) (nedan kallat *redovisningsdirektivet*).

([29]) Se skäl 48 i direktivförslaget.

([30]) Se Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 24 september 2020 om att identifiera juridiska personer (ESRB/2020/12).

([31]) Se pressmeddelandet *Eurosystem agrees on common stance for climate change-related sustainable investments in non-monetary policy portfolios* (finns ej på svenska), 4 februari 2021, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([32]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

([33]) Se artikel 1.1 andra stycket i direktivförslaget, som hänvisar till artikel 2.5.2–2.5.23 i kapitalkravsdirektivet.

([34]) Se bilagorna I och II till redovisningsdirektivet.

([35]) Se *Feedback on the input provided by the European Parliament as part of its resolution on the ECB Annual Report 2019*, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([36]) Se *Feedback on the input provided by the European Parliament as part of its resolution on the ECB Annual Report 2019*, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

3.3 Som nämnts ovan har Eurosystemet åtagit sig att under de kommande två åren börja offentliggöra klimatrelaterade upplysningar om sina eurodenominerade portföljer som inte innehas i penningpolitiska syften ([37]) och kommer att offentliggöra klimatrelaterad information om tillgångar som köpts inom ramen för det penningpolitiska programmet för köp av värdepapper från företagssektorn från och med första kvartalet 2023. Dessutom kommer genomförandet av ECB:s nyligen framlagda handlingsplan om att integrera klimatförändringar i sin penningpolitiska strategi åtminstone att ligga i linje med framstegen med EU:s politik och initiativ när det gäller offentliggörande och rapportering av miljömässig hållbarhet, inklusive direktivförslaget ([38]). Med tanke på att det för närvarande saknas högkvalitativa uppgifter skulle Eurosystemets hållbarhetsinformation gynnas avsevärt av den information som företag som omfattas av direktivförslagets tillämpningsområde publicerar, när dessa väl blir tillgängliga. Genom att stödja standardiseringen av klimatrelaterad rapportering skulle informationsstandarderna enligt direktivförslaget i sin tur kunna underlätta Eurosystemets egna framtida klimatrelaterade information. ECB kommer att överväga om de gemensamma rapporteringsstandarderna eller delar av dessa kan användas i framtiden som utgångspunkt för dess egna klimatrelaterade upplysningar, samtidigt som ECB:s särskilda uppgifter och mål beaktas.

4. **Direktivförslagets omfattning**

4.1 Enligt direktivförslaget skulle det bli obligatoriskt att offentliggöra hållbarhetsrelaterade uppgifter från och med den 1 januari 2023 för alla stora företag och från och med den 1 januari 2026 för alla små och medelstora företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i EU ([39]). ECB välkomnar det utvidgade tillämpningsområdet för direktivförslaget till att omfatta alla stora företag enligt definitionen i redovisningsdirektivet, jämfört med det snävare tillämpningsområdet enligt för direktivet om icke-finansiell rapportering, som endast kräver obligatorisk information från stora företag av allmänt intresse med minst 500 anställda ([40]). ECB välkomnar direktivförslaget omfattar små och medelstora företag som är noterade på reglerade marknader i EU. Det är nödvändigt att utvidga omfattningen av företagens informationsplikter för att ge finansinstitut, särskilt kreditinstitut, bättre förutsättningar att uppfylla sina egna hållbarhetskrav och göra det möjligt för dem att hantera sina egna exponeringar mot hållbarhetsrisker, särskilt klimatrelaterade risker. Små och medelstora företag spelar en central roll i den europeiska ekonomin och är inte bara själva utsatta för klimatrelaterade risker, utan spelar också en viktig roll för att säkerställa EU:s övergång till en koldioxidsnål ekonomi. Att få tillförlitlig, konsekvent och jämförbar hållbarhetsrelaterad information från små och medelstora företag är därför viktigt för alla intressenter, inklusive, som redan nämnts, för finansinstitut som behöver få relevant information om sina motparter för att förbättra sin egen riskhantering och fatta välgrundade finansieringsbeslut när det gäller små och medelstora företag.

4.2 Samtidigt är ECB medveten om att den administrativa bördan som utgår från ytterligare rapporteringskrav kan ha en oproportionerligt stor inverkan på mindre företag och understryker vikten av att undvika en alltför stor administrativ börda för små och medelstora företag. I detta avseende välkomnar ECB att direktivförslaget har målet att minska den ytterligare rapporteringsbördan för mindre företag genom att föreskriva en stegvis infasning och förenklade rapporteringsstandarder för noterade små och medelstora företag som ska utvecklas av European Financial Reporting Advisory Group (Efrag) ([41]). Detta proportionerliga tillvägagångssätt bör också säkerställa att de ytterligare rapporteringskraven för kreditinstitut avseende deras motparter inte inverkar negativt på e små och medelstora företagens tillgång till finansiering.

4.3 Av ovanstående skäl stöder ECB i princip en proportionerlig strategi för små och medelstora företag, men anser att tidsplanen för tillämpningen av de förenklade rapporteringsstandarderna bör kunna tidigareläggas jämfört med vad som för närvarande planeras i direktivförslaget. Dessutom är det viktigt att de förenklade rapporteringsstandarder som föreslås för små och medelstora företag säkerställer en tillräcklig nivå av jämförbar och konsekvent information för att möjliggöra en lämplig bedömning av hållbarhetsrelaterade risker och att respektive små och medelstora företag anpassar sig till övergången till en koldioxidsnål ekonomi.

([37]) Se pressmeddelandet *Eurosystem agrees on common stance for climate change-related sustainable investments in non-monetary policy portfolios* (finns ej på svenska), 4 februari 2021, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([38]) Se pressmeddelandet *ECB presenterar handlingsplan om att integrera klimatförändringar i sin penningpolitiska strategi*, 8 juli 2021, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.

([39]) Se artikel 1.3 i direktivförslaget som ersätter artikel 19a i redovisningsdirektivet.

([40]) ”Stora företag” definieras i artikel 3.4 i redovisningsdirektivet som ”företag som på balansdagen överskrider gränsvärdena i åtminstone två av följande tre kriterier: a) Balansomslutning: 20 000 000 euro. b) Nettoomsättning: 40 000 000 euro. c) Genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret: 250”. Direktivet om icke-finansiell rapportering omfattar däremot endast stora företag med fler än 500 anställda som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 i redovisningsdirektivet (aktuellt artikel 19a.1 i redovisningsdirektivet).

([41]) Se artikel 1.4 i förslaget i direktivförslaget som inför artikel 19c om standarder för små och medelstora företags hållbarhetsrapportering i redovisningsdirektivet.

4.4 ECB noterar att de flesta delarna av direktivförslaget också skulle gälla för kreditinstitut. I synnerhet kommer kreditinstituten att vara skyldiga att offentliggöra hållbarhetsrelaterad information enligt direktivförslaget. Den aktuella ordalydelsen är dock oklar vad gäller huruvida direktivförslaget ska omfatta alla kreditinstitut, oavsett deras storlek, eller endast kreditinstitut som klassificeras som stora företag eller företag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på reglerade marknader i EU. Av skälen till direktivförslaget ([42]) framgår att kreditinstitut bör omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering, förutsatt att de uppfyller vissa storlekskriterier. Denna begränsning av tillämpligheten för kreditinstitut utifrån storlekskriterier framgår dock inte tydligt av artiklarna i direktivförslaget ([43]). De relevanta bestämmelserna skulle också kunna tolkas så, att kreditinstituten ska omfattas av samordningsåtgärderna oavsett storlek. I linje med direktivförslagets syfte som framgår av skälen föreslår ECB att man förtydligar denna punkt så att endast kreditinstitut som också uppfyller storlekskriterierna kommer att omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering ([44]). Dessutom bör man säkerställa en viss anpassning av skyldigheten att redovisa miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsrisker enligt kapitalkravsförordningen, särskilt artikel 449a i den förordningen, enligt vilken både storleks- och komplexitetskriterier beaktas när man bedömer huruvida ett kreditinstitut ska klassas som stort.

5. **Obligatoriska gemensamma rapporteringsstandarder**

5.1 Genom direktivförslaget införs obligatoriska gemensamma rapporteringsstandarder som kommissionen ska anta som delegerade akter ([45]). Gemensamma rapporteringsstandarder av tillräcklig kvalitet som ligger till grund för jämförbar, transparent och tillförlitlig hållbarhetsrelaterad information är avgörande för att ta fram mer jämförbara och tillförlitliga hållbarhetsmått, en korrekt bedömning av hållbarhetsrelaterade (finansiella och icke-finansiella) risker och därmed även för prissättningen av tillgångar och kalibreringen av riskkontrollåtgärder. Detta skulle gynna kreditinstitutens riskhantering, interna rapportering och offentliggörande av risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-relaterade risker) och, som redan nämnts, för centralbanker och tillsynsmyndigheter när de utför analyser och införlivar klimatrelaterade överväganden i utförandet av sina uppdrag ([46]).

5.2 I linje med innehållet i direktivförslaget bör de gemensamma rapporteringsstandarder som ska antas också innehålla ett dubbelt väsentlighetsperspektiv, med fokus på frågor som påverkar företagens resultat, ställning och utveckling (”finansiell väsentlighet”), men även information om företagens bredare miljömässiga och sociala påverkan (”miljömässig och social väsentlighet”). De gemensamma rapporteringsstandarderna bör åtminstone omfatta standardiserade och jämförbara dataposter som är relevanta för analysen av klimatrelaterade finansiella risker, både tillfälliga och fysiska ([47]). Hit hör t.ex. tillgångarnas/anläggningarnas geografiska belägenhet och affärsverksamhet samt de därmed sammanhängande miljöbelastningarna, sektorsklassificeringen av företag och respektive sektorskoncentration av finansiella exponeringar, utsläpp av växthusgaser (område 1-3) ([48]) och koldioxidintensitet. De gemensamma rapporteringsstandarderna bör innehålla tydliga riktlinjer för de metoder som används för att kvantifiera de ekonomiska konsekvenserna av klimatrelaterade risker för det företag som lämnar informationen. ECB välkomnar också att direktivförslaget föreskriver antagandet av delegerade akter som specificerar den information som företagen måste rapportera som är specifika för den sektor där de är verksamma ([49]). I linje med det innehåll som redan finns i direktivförslaget bör de gemensamma rapporteringsstandarderna också innehålla omfattande och jämförbara upplysningar om de strategier som företagen tillämpar för att hantera de potentiella konsekvenserna av sådana risker ([50]). I detta sammanhang bör rapporteringsstandarderna omfatta kvantitativa indikatorer som går utöver den i stort sett kvalitativa karaktären hos den aktuella informationen och som skulle underlätta användbarheten och jämförbarheten för hållbarhetsrelaterad information.

([42]) Se skäl 23 i direktivförslaget.
([43]) Se artikel 1.1 och 1.3 i direktivförslaget som ändrar artikel 1 respektive ersätter artikel 19a i redovisningsdirektivet.
([44]) I enlighet med förslaget i den tekniska bilagan.
([45]) Se artikel 1.4 i direktivförslaget som lägger till artikel 19b i redovisningsdirektivet.
([46]) Se s. 26 i Eurosystemets svar som återges i fotnot 6.
([47]) Se även ECB:s banktillsyn, *Guide on climate-related and environmental risks*, maj 2020, finns på ECB:s webbplats www.ecb.europa.eu.
([48]) I Greenhouse Gas Protocol görs åtskillnad mellan företagens direkta utsläpp av växthusgaser från ägda eller kontrollerade källor (område 1), indirekta utsläpp från inköpt el, ånga, uppvärmning eller kylning (område 2) och alla andra indirekta utsläpp, särskilt i företagens värdekedja, antingen i tidigare och senare led (område 3). Se Greenhouse Gas Protocol webbplats på ghgprotocol.org.
([49]) Se artikel 1.4 i direktivförslaget som lägger till artikel 19b.1 b ii i redovisningsdirektivet.
([50]) Se även artikel 1.3 i direktivförslaget där artikel 19a i redovisningsdirektivet ersätts och ett nytt led d införs i punkt 2 i den artikeln.

5.3 I detta avseende välkomnar ECB också införandet av framåtblickande mål i förslaget. Direktivet om icke-finansiell rapportering saknar för närvarande framåtblickande hållbarhetsmått, som dock är viktiga för en tidig identifiering av risker och en proaktiv utformning av motåtgärder. Detta är en nödvändig komponent för fastställande av mål och scenarioanalyser. ECB stöder därför helhjärtat bestämmelsen i förslaget till direktiv om att den information som ska rapporteras ska omfatta ”planer på att säkerställa att [företagets] affärsmodell och affärsstrategi är förenlig med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet” ([51]). Sådan framåtblickande information bör uttryckas i standardiserade och lätt jämförbara termer som stöds av harmoniserade metoder och kontrolleras externt av tredje part, i enlighet med direktivförslaget, för att säkerställa deras trovärdighet och tillförlitlighet.

5.4 I direktivförslaget föreskrivs ett samråd med ECB om standarderna för hållbarhetsrapportering, och det anges att ECB bör yttra sig om sådana standarder, om den beslutar att lägga fram ett sådant, inom två månader från den dag då yttrandet begärdes av kommissionen ([52]). ECB är redo att avge ett sådant yttrande inom den föreslagna tvåmånadersperioden. ECB välkomnar dessutom den stora vikt som läggs vid offentliga myndigheter och EU-institutioner i lagstiftningsprocessen för de delegerade rättsakterna ([53]) och kommer att sträva efter samarbete med dessa.

6. **Anpassning till annan EU-lagstiftning**

6.1 ECB stöder det uttalade målet i direktivförslaget att se till att standarderna för hållbarhetsrapportering överensstämmer med kraven i annan EU-lagstiftning ([54]). Dessa standarder bör i synnerhet anpassas till de informationskrav som fastställs i Europaparlamentets och rådet förordning (EU) 2019/2088 ([55]), och de bör ta hänsyn till underliggande indikatorer och metoder som anges i de olika delegerade akter som antagits i enlighet med taxonomiförordningen, informationskraven för administratörer av referensvärden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 ([56]), minimistandarderna för konstruktionen av EU:s referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och allt arbete som utförs av Europeiska bankmyndigheten för att genomföra kraven på offentliggörande inom tredje pelaren i kapitalkravsförordningen ([57]). ECB stöder initiativ som syftar till att säkerställa konsekvens och minimera komplexiteten av rapporteringsskyldigheter som är baserade på olika lagstiftningstexter. Olika skyldigheter och inkonsekventa definitioner, tillämpningsområden och mål för tillämpliga krav medför onödiga komplikationer och tvetydigheter för företagen ([58]), och totalt sett minskar öppenheten och den internationella attraktionskraften i EU:s regelverk. Om sådana upprepningar och inkonsekvenser inte kan harmoniseras genom att de sammanfattas i EU:s standard för hållbarhetsrapportering, vilket är fallet när de härrör från lagtexterna, bör kommissionen överväga en övergripande översyn av den rättsliga ramen för hållbar finansiering, inbegripet eventuella riktade rättsliga ändringar för att rationalisera och förenkla lagstiftningen.

6.2 ECB betonar att direktivförslaget bör ha som mål en fullständig harmonisering med andra EU-rättsakter och bör minimera, och helst eliminera, risken för nuvarande eller framtida inkonsekvenser som kan uppstå dynamiskt, allteftersom de olika lagstiftningsinstrumenten över tiden utvecklas parallellt. Eftersom de ovannämnda rättsakterna alla står i ett samband med varandra och för att fungera korrekt är beroende av de informationskrav som ömsesidigt tillhandahålls av den ena till den andra, är regelverket eventuellt inte motståndskraftigt mot icke samordnade ändringar av enskilda komponenter. I direktivförslaget föreskrivs särskilt att standarderna för hållbarhetsrapportering ska ses över vart tredje år ([59]), medan andra rättsakter kommer att förbli statiska. Detta innebär en risk för avvikelser över tid. ECB stöder en helhetssyn när man ser över ramen för hållbar finansiering, snarare än parallella och icke samordnade översyner av enskilda lagstiftningsinstrument.

([51]) Se artikel 1.3 i direktivförslaget som ersätter artikel 19a.2 i redovisningsdirektivet.
([52]) Se artikel 1.11 i direktivförslaget som ändrar artikel 49 i redovisningsdirektivet.
([53]) Se artikel 1.11 i direktivförslaget som ändrar artikel 49 i redovisningsdirektivet.
([54]) Se skäl 35 i direktivförslaget.
([55]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).
([56]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).
([57]) Se skäl 35 i direktivförslaget.
([58]) Se s. 29 i Eurosystemets svar som återges i fotnot 6.
([59]) Se artikel 1.4 i direktivförslaget som lägger till artikel 19b.1 i redovisningsdirektivet.

6.3 Med tanke på taxonomiförordningens centrala betydelse i EU:s agenda för hållbar finansiering bör den information som lämnas enligt det föreslagna direktivet om företagens hållbarhetsredovisning vara förenlig med informationskraven i taxonomiförordningen och göra det möjligt för företag och andra aktörer inom ramen för taxonomiförordningens skyldigheter att erhålla all relevant information som de behöver för att uppfylla de krav på offentliggörande på produkt- och företagsnivå som fastställs i taxonomiförordningen.

7. **Anpassning till internationella initiativ**

7.1 ECB välkomnar också att direktivförslaget föreskriver att EU:s standarder för hållbarhetsrapportering bör bygga på och bidra till internationella initiativ för hållbarhetsrapportering ([60]). Avsaknaden av ett globalt standardiserat ramverk för offentliggörande leder till otillräcklig jämförbarhet och enhetlighet mellan olika jurisdiktioner, kan skapa onödiga hinder för internationella flöden av hållbar finansiering och kan leda till ojämlika konkurrensvillkor mellan olika jurisdiktioner, vilket kan påverka EU-företag negativt och medföra högre kostnader för EU-företag och finansinstitut. ECB stöder därför globalt samordnade insatser som syftar till konvergerande gemensamma standarder för transparens och information på global nivå, särskilt förslaget från International Financial Reporting Standards (IFRS) om att inrätta en ny styrelse för hållbarhetsstandarder och att utveckla standarder för klimatrelaterad rapportering och andra hållbarhetsfrågor. IFRS bör konstruera en sådan standard tillsammans med Efrag för att säkerställa anpassning och förenlighet mellan IFRS-standarderna och EU-standarderna. Internationella standarder bör inte ignorera bästa praxis på global nivå och bör helst omfatta alla aspekter av hållbarhet, i överensstämmelse med innehållet i direktivförslaget. Det bör kräva att företagen inte bara redovisar frågor som påverkar företagets värde, utan även information om företagets bredare miljömässiga och sociala påverkan (”dubbel väsentlighet”). Initiativ som tas på regional eller global nivå bör inte hindra EU från att gå längre när den anpassar sina standarder för hållbarhetsrapportering enligt det föreslagna direktivet i enlighet med EU:s egna ambitioner och rättsliga ramar, samtidigt som man säkerställer anpassning och överensstämmelse med det internationella utgångsläget.

8. **Bestämmelser om revision**

8.1 ECB välkomnar inrättandet av en kontrollprocess avseende företagens hållbarhetsrapportering, som införds genom den obligatoriska revisionen ([61]). En utvidgning av den obligatoriska revisionen inte bara till historisk information utan även framåtblickande information är avgörande för att skapa säkerhet för alla berörda parter och säkerställa trovärdigheten i informationen och åtagandena. Den ökade tillförlitligheten hos den information som lämnas kommer att stödja utvecklingen och den efterföljande fördjupningen av finansmarknaderna, inte bara när det gäller den nödvändiga finansieringen av omställningarna utan också för att beakta hållbarhetsrelaterade risker.

I de fall där ECB rekommenderar att förslaget till direktiv ska ändras anges ett specifikt förslag i ett separat tekniskt arbetsdokument som åtföljs av en förklaring. Det tekniska arbetsdokumentet finns på engelska på i EUR-Lex.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 7 september 2021.

Christine LAGARDE
ECB:s ordförande

([60]) Se skäl 37 i direktivförslaget.

([61]) Se artikel 3 i direktivförslaget som ändrar Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).